

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12CoCsp/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119302354
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119302354.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému Q. O., narodenému XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom C. O. XXX, o zaplatenie 3.031,26 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6Csp/87/2019-181 z 15. januára 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol (I. výrok). Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že podanou žalobou si žalobca uplatnil právo na zaplatenie sumy 3.031,26 Eur s príslušenstvom na tom základe, že zmluvou o postúpení zo dňa 17. 12. 2018 mu Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila pohľadávku voči žalovanému vyplývajúcu zo zmluvy zo dňa 22. 04. 2013 o poskytnutí peňažných prostriedkov.

3. Prvoinštančný súd dokazovaním zistil, že uvedeného dňa uzavrela Slovenská sporiteľňa, a. s. so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere, ktorej predmetom bolo poskytnutie čiastky 5.700,- Eur a túto mal žalovaný vrátiť v 56. mesačných splátkach po 159,54 Eur so splatnosťou prvej splátky dňa 22. 05. 2013 a poslednej dňa 22. 12. 2017. Nakoľko žalovaný svoje povinnosti neplnil, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 12. 09. 2018, avšak nepreukázal, že by tomuto kroku predchádzala príslušná výzva. Preto neboli splnené podmienky podľa § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a zosplatenie nebolo účinné. Inak však pohľadávka voči žalovanému bola spôsobilá na postúpenie, pretože bola splatná, keď konečná splatnosť nastala 22. 12. 2017 a k postúpeniu došlo dňa 17. 12. 2018. Okresný súd však dospel k záveru, že pokiaľ žalovaná pohľadávka bola predmetom zmluvy o postúpení zo dňa 17. 12. 2018, opakované výzvy na úhradu omeškaných splátok, na ktoré žalobca poukazoval nemožno zamieňať s výzvou podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (ďalej len „zákon o bankách“), „keďže ide o úplne inú výzvu“. Predloženými dôkazmi žalobca nepreukázal vyhotovenie ani zaslanie výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal splnenie zákonných predpokladov pre platné postúpenie pohľadávky teda ani svoju aktívnu vecnú legitimitáciu v spore. Predmetná zmluva o postúpení je absolútne neplatnou podľa § 39 OZ a preto prvoinštančný súd žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol okresný súd podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a plne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

4. V zákonnej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť a vyhovieť žalobe v celom rozsahu (a priznať mu trovy konania), alternatívne žiadal rozsudok zrušiť a vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie namietajúc, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

5. V odvolaní uviedol, že preukázal skutočnosť, že žalovaný bol ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením časti svojho záväzku voči postupcovi nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní, pretože poslednú platbu vykonal dňa 22. 09. 2016. Žalovaný bol postupcom pred postúpením pohľadávky opakovane vyzývaný na úhradu omeškaných splátok, okrem iného aj výzvami zo dňa 19. 01. 2017 a zo dňa 12. 09. 2018, ktorých odoslanie bolo preukázané. Postupca pred postúpením teda dodržal všetky podmienky vyplývajúce z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Okresný súd toto ustanovenie nevyložil správne, keď si svojvoľne doplnil, čo by výzva banky mala obsahovať. Takáto výzva môže byť vykonaná kedykoľvek počas omeškania dlžníka a zákon neurčuje žiadne jej osobitné náležitosti. Výzvy predchádzajúce postúpeniu boli žalovanému doručené, čo preukázal kópiami vrátených obálok a navyše žalovaný tieto tvrdenia počas konania nijak nepoprel. V dôsledku toho ich bolo potrebné považovať za nesporné v zmysle § 151 CSP. Okrem toho ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách pripúšťa odchýlnu dohodu medzi bankou a klientom ohľadne zákonných podmienok postúpenia a takáto dohoda bola súčasťou uzavretej zmluvy a k nej náležiacich všeobecných obchodných podmienok.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Po preskúmaní spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a je potrebné zrušiť rozsudok prvoinštančného súdu, ktorý z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a súčasne vec aj nesprávne právne posúdil.

9. Odvolací súd zo spisu zistil, že podanou žalobou si žalobca voči žalovanému uplatnil právo na zaplatenie sumy 3.031,26 Eur predstavujúcej dlh žalovaného zo zmluvy o splátkovom úvere datovanej dňom 22. 04. 2013, ktorú tento uzavrel so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a podľa ktorej mal žalovaný splácať poskytnutý úver 5.700,- Eur v pravidelných mesačných splátkach po 159,54 Eur vždy k 22. dňu v mesiaci počnúc dňom 22. 05. 2013 a s konečnou splatnosťou dňa 22. 12. 2017. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju zmluvnú povinnosť, pričom Slovenská sporiteľňa, a.s. mu svoju pohľadávku voči žalovanému postúpila zmluvou o postúpení zo dňa 17. 12. 2018. Ku dňu postúpenia predstavovala pohľadávka sumu 4.617,77 Eur a pozostávala z istiny 2.961,37 Eur, úroku 1.338,28 Eur, úroku z omeškania 268,12 Eur a poplatkov 50,- Eur. Žalobca následne v žalobe uviedol, že si v spore uplatňuje splátky úveru splatné od 22. 06. 2016 do 22. 12. 2017 v počte 19 a celkovej výške 3.031,26 Eur.

10. Súčasťou spisu je zmluva o splátkovom úvere č. 5041316506 zo dňa 22. 04. 2013 a tiež zmluva o postúpení zo dňa 17. 12. 2018 medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, ktorá vo svojej prílohe (č. I. 22 spisu) definuje postupovanú pohľadávku voči žalovanému okrem iného označením čísla úverovej zmluvy (5041316506) a dátumom jej uzavretia. Príloha tiež uvádza výšku a štruktúru pohľadávky, že poslednú úhradu žalovaný zrealizoval dňa 06. 01. 2017 vo výške 28,89 Eur a uvádza sa tam aj dátum 22. 12. 2017 ako dátum zosplatenia.

11. Žalobca do spisu založil výzvu datovanú dňom 12. 09. 2018 (č. I. 75, resp. 156 spisu), ktorá bola Slovenskou sporiteľňou, a.s. adresovaná žalovanému a v ktorej sa uvádza, že kvôli omeškaniu so splácaním vyhlásila banka mimoriadnu splatnosť úveru, výška pohľadávky je k uvedenému dňu 4.376,58 Eur a že ak dlžná suma nebude uhradená, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Na č. I. 157 spisu je následne založená kópia poštovej obálky s dátumom podania 14. 09. 2018 svedčiacia o tom, že výzva bola žalovanému zaslaná na jeho adresu, zásielka sa však vrátila banke dňa 17. 09. 2018 s oznámením „adresát neznámy“. Na č. I. 158 spisu sa nachádza oznámenie o postúpení pohľadávky datované dňom 03. 01. 2019, ktoré Slovenská sporiteľňa, a.s. adresovala žalovanému a ktorým mu

oznamovala, že svoju pohľadávku z úverovej zmluvy č. 5041316506 postúpila žalobcovi. Aj pri tomto listinnom dôkaze sa nachádza kópia poštovej obálky (č. I. 158pv a č. I. 159 spisu), táto bola podaná na poštovú prepravu dňa 08. 01. 2019 a tiež svedčí o tom, že oznámenie bolo žalovanému zaslané na jeho adresu. Zásielka sa však vrátila banke dňa 11. 01. 2019 s oznámením „adresát neznámy“.

12. Na základe uvedeného prvoinštančný súd správne uviedol v 14. odseku napadnutého rozsudku, že právnym predchodcom žalobcu a žalovaným uzavretá zmluva je zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, že je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. a že je napokon aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. OZ. Správne sa tiež zameril na preskúmanie podmienok postúpenia žalovanej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v nadväznosti na § 524 a nasl. OZ, avšak túto otázku vyhodnotil nesprávne. Žalobca v odvolaní opodstatnene namietal, že preukázal všetky podmienky potrebné pre platné postúpenie žalovanej pohľadávky.

13. Z ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách v znení účinnom v čase postúpenia žalovanej pohľadávky totiž vyplýva potreba toho, aby banka realizovala voči klientovi (dlžníkovi) písomnú výzvu na úhradu dlžného záväzku. Ustanovenie presne neurčuje časový okamih, kedy má banka takúto výzvu urobiť a neurčuje ani žiadne jej obsahové náležitosti. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 1Cdo/147/2017 uviedol, že z tohto ustanovenia vyplýva potreba preukázateľného zaslania písomnej výzvy banky dlžníkovi a dlžníkovo následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní.

14. Ak teda banka zrealizuje voči klientovi v omeškaní písomnú výzvu smerujúcu k úhrade dlžného záväzku a k jeho splneniu nedôjde ani po uplynutí 90 dní, banka je oprávnená pohľadávku postúpiť.

15. V prejednávanej veci Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka v súlade s uvedeným postupovala, pretože listom zo dňa 12. 09. 2018 (t. j. v čase kedy už dávno uplynula splatnosť aj poslednej úverovej splátky, ktorú mal žalovaný uhradiť) žiadala žalovaného o úhradu dlhu. List bol žalovanému na jeho adresu riadne zaslaný prostredníctvom pošty, čím sa dostal do jeho dispozičnej sféry (§ 45 ods. 1 OZ) najneskôr dňom 16. 09. 2018 a až po uplynutí viac než 90 kalendárnych dní od výzvy banka následne zmluvou o postúpení zo dňa 17. 12. 2018 pohľadávku voči žalovanému postúpila žalobcovi. Účinky postúpenia nastali dňa 03. 01. 2019 (čl. V bod 5.2 a čl. XIII bod 13.2 zmluvy o postúpení). Postúpenie bolo súčasne žalovanému oznámené zaslaním príslušného oznámenia zo dňa 03. 01. 2019, ktoré si žalovaný na svojej adrese neprevzal. Žalobca okrem toho predložil zmluvu o postúpení s prílohou definujúcou postúpenie žalovanej pohľadávky a preto nebol správnym záver okresného súdu o neplatnosti zmluvy o postúpení podľa § 39 OZ. Žalobca nadobudol žalovanú pohľadávku platným postúpením realizovaným v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a § 524 a nasl. OZ a teda preukázal svoju aktívnu vecnú legitimitáciu.

16. Okresný súd nijak nevysvetlil, akú „úplne inú výzvu“ mal na mysli, pokiaľ list zo dňa 12. 09. 2018 nepovažoval za výzvu zodpovedajúcu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Je síce pravdou, že v liste sa uvádza, že banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky, avšak nič také žalobca v spore netvrdil a to, že k mimoriadnej splatnosti úveru nedošlo vyplýva nepriamo aj z prílohy zmluvy o postúpení, v ktorej sa uvádza ako „dátum zosplatnenia“ deň 22. 12. 2017, ktorý je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky v zmysle uzavretej úverovej zmluvy. Prvoinštančný súd preto nemal dôvod zaoberať sa v 20. odseku odôvodnenia napadnutého rozsudku „zosplatnením pohľadávky“, ak navyše žalobca v žalobe požadoval zaplatenie posledných 19-tich úverových splátok. Odvolací súd tiež súhlasí so žalobcom, že pokiaľ zo strany žalovaného nedošlo k popretiu rozhodujúcich skutkových okolností (žalovaný sa k žalobe nevyjadril, na pojednávanie sa nedostavil), tieto bolo nutné považovať za nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP.

17. Z týchto dôvodov neostávala odvolaciemu súdu iná možnosť ako rozsudok prvoinštančného súdu podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec mu podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom konaní bude okresný súd postupovať v súlade uvedenými závermi odvolacieho súdu a bude sa opätovne zaoberať nárokom žalobcu vyplývajúcim z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na podklade ktorej si žalobca uplatnil dlžné úverové splátky. Nové rozhodnutie okresný súd zdôvodní tak, aby spĺňalo zákonné kritériá uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP.

18. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP). V novom rozhodnutí rozhodne prvoinštančný súd i o náhrade trov celého, teda aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).